

บันทึก

เรื่อง การเสียภาษีมูลค่าเพิ่มของธนาคารออมสินในกิจการบางประเภท

ธนาคารออมสินได้มีหนังสือ ที่ นส. ๖๐/๒๕๓๖ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๓๖ หนังสือ ที่ นส. ๑๕๐/๒๕๓๖ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๓๖ และหนังสือ ที่ นส. ๗๑๖/๒๕๓๗ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๓๗ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาสรุปความได้ว่า ธนาคารออมสินได้มีหนังสือ ที่ นส. ๗๕/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๓๕ ทรากรมสรรพากรว่า กิจการบางประเภทของธนาคารออมสิน ได้แก่ การเป็นนายหน้าจำหน่ายหน่วยลงทุนของกองทุนรวม การจำหน่ายกระป๋องออมสิน การให้เช่าตู้รับรษณีย์ และการจัดตั้งร้านค้าสวัสดิการของธนาคารออมสิน เพื่อจำหน่ายสินค้าอุปโภคและบริโภคให้แก่พนักงานในราคาถูก จะอยู่ในข่ายต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มหรือไม่ ซึ่งกรมสรรพากรได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๘๐๒/พ.๔๗๖๘ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๓๖ ตอบข้อหารือดังกล่าวว่า กิจการทั้ง ๔ ประเภทดังกล่าว เข้าลักษณะเป็นกิจการเฉพาะอย่างที่มีใช้กิจการที่เกี่ยวข้องเนื่องโดยตรงกับกิจการธนาคาร ดังนั้น ธนาคารออมสินจึงมีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มจากการประกอบกิจการทั้ง ๔ ประเภทดังกล่าว ตามมาตรา ๙๑/๔ แห่งประมวลรัษฎากร แต่ธนาคารออมสินมิได้เห็นพ้องกับความเห็นของกรมสรรพากรเพราะมีความเห็นว่า

๑. มาตรา ๗๗/๓ แห่งประมวลรัษฎากร บัญญัติว่า “นอกจากกรณีตามมาตรา ๙๑/๔ กิจการใดที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะตามมาตรา ๙๑/๒ หรือได้รับการยกเว้นภาษีธุรกิจเฉพาะตามมาตรา ๙๑/๓ ย่อมไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามหมวด ๔ นี้” ซึ่งหมายความว่า กิจการตามมาตรา ๙๑/๔ อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และกิจการตามมาตรา ๙๑/๒ อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะส่วนกิจการตามมาตรา ๙๑/๓ ไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และธนาคารออมสินเป็นกิจการตามมาตรา ๙๑/๓ จึงไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

๒. มาตรา ๙๑/๔ บัญญัติว่า “กิจการเฉพาะอย่างของกิจการตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๙๑/๒ ดังต่อไปนี้ ให้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามหมวด ๔ นี้” แต่ธนาคารออมสินเป็นกิจการตามมาตรา ๙๑/๓ มิใช่กิจการตามมาตรา ๙๑/๒ จึงไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มแต่อย่างใด

จากข้อกฎหมายดังกล่าวข้างต้น ธนาคารออมสินจึงมีความเห็นว่า การจำหน่ายหน่วยลงทุนของกองทุนรวม การจำหน่ายกระป๋องออมสิน การให้เช่าตู้รับรษณีย์ และการจัดตั้งร้านค้าสวัสดิการของธนาคารออมสินเพื่อจำหน่ายสินค้าอุปโภคและบริโภคให้แก่พนักงานในราคาถูก เป็นกิจการของธนาคารออมสินตามมาตรา ๗๗/๓ ประกอบด้วยมาตรา ๙๑/๓ และมีใช้กิจการตามมาตรา ๙๑/๒ หรือมิใช่กิจการตามมาตรา ๙๑/๔ จึงไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และโดยที่เรื่องดังกล่าวเป็นประเด็นสำคัญในการดำเนินธุรกิจของธนาคารออมสินที่จะต้องนำมาคำนวณต้นทุนการประกอบการ และการคิดค่าธรรมเนียมและค่าบริการด้วยหรือไม่ ดังนั้น

ธนาคารออมสินจึงขอหารือว่า ธนาคารออมสินจะต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในกิจการทั้ง ๔ ประเภท ดังกล่าวข้างต้นหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าว โดยได้ฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนกระทรวงการคลัง(กรมสรรพากร) ผู้แทนธนาคารออมสิน และผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทยแล้วมีความเห็นว่า ตามมาตรา ๙๑/๒ (๑)^๑ แห่งประมวลรัษฎากร ได้กำหนดให้การประกอบกิจการ “การธนาคาร” อยู่ในข่ายที่จะต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ และหรือได้รับการยกเว้นภาษีธุรกิจเฉพาะแล้ว ย่อมไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มอีก (มาตรา ๗๗/๓)^๒ ทั้งนี้ เนื่องจากมีวัตถุประสงค์ที่จะแยกประเภทของกิจการที่จะต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะและที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มออกจากกันเพื่อมิให้เกิดความซ้ำซ้อน อย่างไรก็ตาม หากธนาคารใดได้ประกอบกิจการเฉพาะอย่างนอกเหนือจาก “การธนาคาร” แล้ว ไม่ว่าจะเป็นกิจการเฉพาะอย่างที่มีใช้กิจการที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับกิจการตามมาตรา ๙๑/๒ หรือเป็นกิจการเฉพาะอย่างที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับกิจการตามมาตรา ๙๑/๒ ซึ่งได้มีพระราชกฤษฎีกา

^๑ประมวลรัษฎากร มาตรา ๙๑/๒ ภายใต้บังคับมาตรา ๙๑/๔ การประกอบกิจการดังต่อไปนี้ในราชอาณาจักร ให้อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะตามบทบัญญัติในหมวดนี้

(๑) การธนาคารตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์หรือกฎหมายเฉพาะ

(๒) การประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ ธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์

(๓) การรับประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต หรือการรับประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย

(๔) การรับจำนำตามกฎหมายว่าด้วยโรงรับจำนำ

(๕) การประกอบกิจการโดยปกติเยี่ยงธนาคารพาณิชย์ เช่น การให้กู้ยืมเงิน คำประกัน แลกเปลี่ยนเงินตรา ออก ซื้อ หรือขายตั๋วเงิน หรือรับส่งเงินไปต่างประเทศด้วยวิธีต่าง ๆ

(๖) การขายอสังหาริมทรัพย์เป็นทางค้าหรือหากำไร ไม่ว่าอสังหาริมทรัพย์นั้นจะได้มาโดยวิธีใดก็ตาม ทั้งนี้ เฉพาะที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

(๗) การขายหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในตลาดหลักทรัพย์

(๘) การประกอบกิจการอื่นตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

ในกรณีที่บุคคลอยู่นอกราชอาณาจักรประกอบกิจการ โดยผ่านสถานประกอบการ หรือตัวแทนของตนที่อยู่ในราชอาณาจักร ให้ถือว่าประกอบกิจการในราชอาณาจักรตามมาตรา

ในกรณีที่มีปัญหาว่ากิจการใดเป็นกิจการตาม (๕) หรือไม่ อธิบดีจะเสนอให้คณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากรพิจารณากำหนดขอบเขต และเงื่อนไขของการประกอบกิจการที่อยู่ภายใต้บังคับตามมาตรานี้ก็ได้ และเมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากรได้วินิจฉัยแล้ว ให้ประกาศคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากรในราชกิจจานุเบกษา

^๒มาตรา ๗๗/๓ นอกจากกรณีตามมาตรา ๙๑/๔ กิจการใดที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะตามมาตรา ๙๑/๒ หรือได้รับยกเว้นภาษีธุรกิจเฉพาะตามมาตรา ๙๑/๓ ย่อมไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามหมวด ๔ นี้

กำหนดให้เป็นกิจการที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม กิจการต่าง ๆ เหล่านั้นก็จะอยู่ในข่ายที่จะต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามความในมาตรา ๙๑/๔^๓ แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับกรณีของธนาคารออมสินมาตรา ๙๑/๓ (๑)^๔ แห่งประมวลรัษฎากร ได้กำหนดยกเว้นภาษีธุรกิจเฉพาะสำหรับ “กิจการของธนาคารออมสิน” ไว้ ดังนั้น หากกิจการประเภทใดของธนาคารออมสินอยู่ในบังคับต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะแล้ว กิจการนั้นก็จะได้รับยกเว้นภาษีธุรกิจเฉพาะและภาษีมูลค่าเพิ่มด้วยตามมาตรา ๙๑/๓ ประกอบกับมาตรา ๗๗/๓ และเมื่อพิจารณามาตรา ๙๑/๕^๕ แห่งประมวล

^๓มาตรา ๙๑/๔ กิจการเฉพาะอย่างของกิจการตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๙๑/๒ ดังต่อไปนี้ ให้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามหมวด ๔

(๑) กิจการเฉพาะอย่างที่มีใช้กิจการที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับกิจการตามมาตรา ๙๑/๒

(๒) กิจการเฉพาะอย่างที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับกิจการตามมาตรา ๙๑/๒ ซึ่งพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เป็นกิจการที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

ในกรณีที่มีปัญหาว่ากิจการใดเป็นกิจการที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับกิจการตามมาตรา ๙๑/๒ หรือไม่ อธิบดีจะเสนอให้คณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากรพิจารณากำหนดขอบเขต และเงื่อนไขของการประกอบกิจการก็ได้ และเมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากรได้วินิจฉัยแล้ว ให้ประกาศคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากรในราชกิจจานุเบกษา

^๔มาตรา ๙๑/๓ ให้ยกเว้นภาษีธุรกิจเฉพาะสำหรับกิจการดังต่อไปนี้

(๑) กิจการของธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารออมสิน ธนาคารอาคารสงเคราะห์ และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

(๒) กิจการของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

(๓) กิจการของสหกรณ์ออมทรัพย์ เฉพาะการให้กู้ยืมแก่สมาชิกหรือแก่สหกรณ์ออมทรัพย์

อื่น

(๔) กิจการของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

(๕) กิจการของการเคหะแห่งชาติ เฉพาะการขายหรือให้เช่าซื้ออสังหาริมทรัพย์

(๖) กิจการรับจำนำของกระทรวง ทบวง กรม และราชการส่วนท้องถิ่น

(๗) กิจการอื่นตามมาตรา ๙๑/๒ ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

^๕มาตรา ๙๑/๕ ฐานภาษีสำหรับการประกอบกิจการตามบทบัญญัติในหมวดนี้ได้แก่ รายรับดังต่อไปนี้ ที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีได้รับหรือพึงได้รับเนื่องจากการประกอบกิจการ

(๑) สำหรับกิจการธนาคาร ตามมาตรา ๙๑/๒ (๑) รายรับจากการประกอบกิจการคือ

(ก) ดอกเบี้ย ส่วนลด ค่าธรรมเนียม ค่าบริการ หรือกำไรก่อนหักรายจ่ายใด ๆ จากการซื้อหรือขายหรือที่ได้จากตัวเงิน หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ใด ๆ และ

(ข) กำไรก่อนหักรายจ่ายใด ๆ จากการแลกเปลี่ยนหรือซื้อขายเงินตรา การออกตัวเงินหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ใด ๆ หรือการส่งเงินไปต่างประเทศ

(๒) สำหรับกิจการธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ ตามมาตรา ๙๑/๒ (๒) รายรับจากการประกอบกิจการ คือ

(ก) รายรับตาม (๑) (ก) และ

(ข) รายรับตาม (๑) (ข)

(๓) สำหรับกิจการประกันภัยตามมาตรา ๙๑/๒ (๓) รายรับจากการประกอบกิจการคือ

(ก) ในกรณีการรับประกันชีวิต ได้แก่ ดอกเบี้ย ค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการ

ราชการแล้ว จะเห็นได้ว่ากิจการ”การธนาคาร” ที่จะต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะตามมาตรา ๙๑/๒ นั้น จะต้องเป็นกิจการที่มีฐานภาษีตามมาตรา ๙๑/๕ ด้วย และในทางกลับกัน กิจการที่จะได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะตามมาตรา ๙๑/๓ ก็ต้องเป็นกิจการที่มีฐานภาษีตามมาตรา ๙๑/๕ ด้วยเช่นกัน และหากกิจการใดไม่มีฐานภาษีตามมาตราดังกล่าวก็จะไม่อยู่ในข่ายที่จะต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะแต่อาจจะต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม สำหรับกิจการที่ธนาคารออมสินได้หารอมา ทั้ง ๔ ข้อ คือ การเป็นนายหน้าจำหน่ายหน่วยลงทุนของกองทุนรวม การจำหน่ายกระป๋องออมสิน การให้เช่าตู้নির্য และการจัดตั้งร้านค้าสวัสดิการของธนาคารออมสินเพื่อจำหน่ายสินค้าอุปโภคและบริโภคให้แก่พนักงานในนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๑) มีความเห็น ดังนี้

๑. กิจการการเป็นนายหน้าจำหน่ายหน่วยลงทุนของกองทุนรวมนั้น เนื่องจากมีพระราชกฤษฎีกากำหนดกิจการอันพึงเป็นงานธนาคารของธนาคารออมสิน พ.ศ.๒๕๔๑ ในมาตรา ๓^๖ ได้กำหนดให้ธนาคารออมสินสามารถขายตั๋วแลกเงินหรือตราสารเปลี่ยนมืออื่นใดได้ กรณีจึงเป็นกิจการที่ธนาคารออมสินสามารถกระทำได้และเมื่อได้พิจารณาขอบเขตของภาษีธุรกิจเฉพาะแล้ว จะเห็นได้ว่าจะเรียกเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะจากกิจการ “การธนาคาร” ตามมาตรา ๙๑/๒ ที่มีฐานภาษีตามมาตรา ๙๑/๕ เท่านั้น และเนื่องจากการจำหน่ายหน่วยลงทุนเป็นกิจการ “การธนาคาร” ที่ธนาคารพาณิชย์กระทำเป็นประจำ และ “ค่าธรรมเนียม” ที่ได้รับการจำหน่ายหน่วย

(ข) ในกรณีการรับประกันวินาศภัย ได้แก่ เบี้ยประกันภัยหรือเงินอื่นที่ผู้รับประกันภัยเรียกเก็บ เว้นแต่เบี้ยประกันภัยส่วนที่ต้องคืนภายในเดือนที่เก็บได้ และเบี้ยประกันภัยที่ได้รับจากการรับประกันภัยต่อซึ่งผู้เอาประกันภัยต่อได้เสียภาษีจากเบี้ยประกันภัยตามหมวดนี้แล้ว

(๔) สำหรับกิจการโรงรับจำนำตามมาตรา ๙๑/๒ (๔) รายรับจากการประกอบกิจการ คือ

(ก) ดอกเบี้ย ค่าธรรมเนียม และ

(ข) เงิน ทรัพย์สิน ค่าตอบแทน หรือประโยชน์ใด ๆ อันมีมูลค่าที่ได้รับหรือพึงได้รับจากการขายของที่จำนำหลุดเป็นสิทธิ

(๕) สำหรับกิจการเยี่ยงธนาคารพาณิชย์ตามมาตรา ๙๑/๒ (๕) รายรับจากการประกอบกิจการ คือ

(ก) รายรับตาม (๑) (ก) และ

(ข) รายรับตาม (๑) (ข)

(๖) สำหรับกิจการขายอสังหาริมทรัพย์เป็นทางค้าหรือหากำไรตามมาตรา ๙๑/๒ (๖) รายรับจากการประกอบกิจการคือ รายรับก่อนหักรายจ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น

(๗) สำหรับกิจการขายหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในตลาดหลักทรัพย์ตามมาตรา ๙๑/๒ (๗) รายรับจากการประกอบกิจการคือ รายรับก่อนหักรายจ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น

(๘) สำหรับกิจการอื่นตามมาตรา ๙๑/๒ (๘) รายรับจากการประกอบกิจการ ให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

^๖พระราชกฤษฎีกากำหนดกิจการอันพึงเป็นงานธนาคารของธนาคารออมสิน พ.ศ.๒๕๔๑ มาตรา ๓ กิจการอันพึงเป็นงานธนาคารที่ธนาคารออมสินพึงประกอบได้ดังต่อไปนี้

๑. ล๑

๑. ล๑

๓. การออก ซื้อ ขาย หรือเก็บเงินตามตั๋วแลกเงิน หรือตราสารเปลี่ยนมืออื่นใด

ลงทุนก็เป็นรายรับจากการประกอบกิจการอันเป็นฐานภาษีตามมาตรา ๙๑/๕(๑) (ก) ดังนั้น เมื่อมาตรา ๙๑/๓ (๑) กำหนดยกเว้นภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่กิจการ “การธนาคาร” ของธนาคารออมสิน การจำหน่ายหน่วยลงทุนดังกล่าวจึงเป็นกิจการของธนาคารออมสินที่ได้รับยกเว้นภาษีธุรกิจเฉพาะตามมาตรา ๙๑/๓ และไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๗๗/๓ แห่งประมวลรัษฎากร

๒. การจำหน่ายกระป๋องออมสินนั้น ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ธนาคารออมสินได้จัดทำกระป๋องออมสินขึ้นเพื่อแจกให้แก่ผู้ฝากเงินหรือขายให้ผู้ฝากเงินในราคาคุ้มทุน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์และสนับสนุนให้มีการออมทรัพย์ แม้จะถือว่าเป็นกิจการตามวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งธนาคารออมสินอย่างหนึ่งก็ตาม แต่ในส่วนที่เป็นการขายนั้น เนื่องจากมีลักษณะเป็นการขายสินค้าทั่วไปและไม่มีฐานภาษีตามมาตรา ๙๑/๕ (๑) จึงมิใช่เป็นกิจการ “การธนาคาร” ตามมาตรา ๙๑/๒ ที่อยู่ในข่ายต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ ดังนั้น รายรับจากการขายกระป๋องออมสินจึงอยู่ในข่ายที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๗๗/๓ แห่งประมวลรัษฎากร

๓. การให้เช่าตู้নির্যায়นั้น ปรากฏข้อเท็จจริงว่า เป็นการให้บริการของธนาคารออมสินแก่ลูกค้าที่นำเงินมาฝากประเภทกระแสรายวันกับธนาคารออมสินซึ่งการให้เช่าตู้নির্যায়นั้น ธนาคารพาณิชย์อื่นก็ได้กระทำการกันจนมีลักษณะเป็นธุรกิจอันเป็นประเพณีที่ธนาคารพึงกระทำได้ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์^๗ กรณีจึงเป็นกิจการ “การธนาคาร” อย่างหนึ่งและธนาคารออมสินได้รับค่าธรรมเนียมจากการให้เช่าตู้নির্যায়นี้ด้วย จึงทำให้การประกอบกิจการดังกล่าวมีฐานภาษีตามมาตรา ๙๑/๕ (๑) (ก) ดังนั้น กิจการดังกล่าวจึงเป็นกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีธุรกิจเฉพาะตามมาตรา ๙๑/๓ และไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามความในมาตรา ๗๗/๓ แห่งประมวลรัษฎากร

๔. การจัดตั้งร้านค้าสวัสดิการของธนาคารออมสินเพื่อจำหน่ายสินค้าอุปโภคและบริโภคให้แก่พนักงานในราคาถูกนั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ธนาคารออมสินได้จัดตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบขึ้นเป็นแผนกสวัสดิการในกองทะเบียนประวัติและสวัสดิการ โดยเป็นสวัสดิการที่ธนาคารออมสินในฐานะนายจ้างจัดให้แก่พนักงานในฐานะลูกจ้างมิใช่เป็นการดำเนินกิจการ “การธนาคาร” ตามมาตรา ๙๑/๒ กรณีจึงไม่ใช่กิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีธุรกิจเฉพาะตามมาตรา ๙๑/๓ และดังนั้น จึงอยู่ในข่ายที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๗๗/๓ แห่งประมวลรัษฎากร

(ลงชื่อ) ม. ตันเต็มทรัพย์

^๗พระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕

มาตรา ๙ ทวิ นอกจากการธนาคารพาณิชย์แล้ว ธนาคารพาณิชย์อาจกระทำธุรกิจที่เกี่ยวกับหรือเนื่องจากการธนาคารพาณิชย์หรือธุรกิจอันเป็นประเพณีที่ธนาคารพาณิชย์พึงกระทำ เช่น การเรียกเก็บเงินตามตั๋วเงิน การรับอวัลตั๋วเงิน การรับรองตั๋วเงิน การออกเช็คเตอร์ออฟเครดิตหรือการค้าประกันหรือธุรกิจทำนองเดียวกันด้วยก็ได้ เมื่อได้รับอนุญาตจากธนาคารแห่งประเทศไทย แต่จะประกอบการค้าหรือธุรกิจอื่นใดมิได้

(นายไมตรี ต้นเต็มทรัพย์)
เลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘